

Manósapka

GYARMATI VIKI MESÉJE ÉS RAJZA

Egy gyönyörű tavaszi napon Poci szőke hajcskája fénytelen és csupa-csupa piszkos lett a játszótéren, miközben a homokozóban játszott a barátaival.

– Ma este haját mosunk!
– mondta Anya kisfia felé fordulva.

– Nem akarok haját mosni! – makacskodott Poci.

– Bizony, régen én sem szerettem ám haját mosni – válaszolt Anya megértően.

– Te sem szerettél? – nézett csodálkozó kerek szemekkel a kisfiú.

– Nem bizony! – válaszolt Anya. – Aztán apukám hozott hozzam egy bűvös sampont.

– Bűvös sampont? – kérdezte kíváncsian Poci.

– Apa neked is hozott ám ilyet, de különleges alkalomra tartogattam – mosolygott Anya.

– Anya, Anya! Mutasd meg! – kérlelte Poci édesanyját.

– Nézd csak, ebben a flakonban van – mutatott Anya a fürdőszobában egy különleges kék színű flakonra.

– Mutasd meg!

– Gyorsan ülj be a kádba! – mondta Anya, miközben levette a polcra a titokzatos sampont.

Poci bemászott a fürdőkádba és várakozóan nézett édesanyjára. Anya lecsavarta a sampon kupakját.

– Szagold csak meg, milyen finom illata van!

Poci beleszimatolt a flakonba, és Anya mesélni kezdett:

– Ezt a varázslatos illatot messziről megérezzük ám a manócskák, és előbújnak a csodás Manóbirodalomból.

A buborékokban utaznak és a színes szappanbuborékokból kukucskálnak. Azt figyelik, hogy a gyerekek félnek-e a hajmosástól. Nézd csak! – mondta Anya, miközben kicsit megnyomta a flakont. Buborékok bújtak elő, és szivárványszínben csillogtak a levegőben.

– Figyeld a buborékokat! Látod, hogy csillognak a kis manószemek? – kérdezte Anya Pocitól.

Poci figyelte a csillogó, színes buborékokat.

– Szeretnél egy különleges manósapkát? – kérdezte Anya.

– Igen, igen! – lelkesedett Poci.

– Nézd csak! – Anya kis sampont öntött a tenyerébe. Összedörzsölte, és a habot rátette a kád szélén figyelő gumikacsa fejére.

– Hápinak már van is manósapkája!

– Én is szeretnék! – mondta Poci.

– De ahhoz be kell ám vizezni a hajadat!

A manók a buborékokból figyelik, hogy milyen bátor vagy.

– Jó – mondta bizonytalanul Poci.

Anya bevizezte a kisfiú szőke tincseit, és samponból hófehér manósapkát készített Poci fejére. Aztán hatalmas buborékot fújt.

– Nézzük csak, látják-e a kis manók, milyen ügyes vagy!

Figyeld csak a buborékot!

Poci egész közel hajolt a buborékhoz, és a buborékból egy szőke, fehér sapkás manó nézett vissza.

– Ott a manó! Ott a manó! – kiabált Poci.

– Gyorsan öblítsük le a hajad, hadd lássa, milyen ügyes vagy! – mosolygott Anya.

Leöblítették, megtöröltették Poci haját és testét. Anya törölközőből újabb manósapkát csavart a kisfiú fejére, és bebújt az ágyba.

– Te is érzed a finom samponillatot? – kérdezte Anya.

– Tudod, a manók nagyon szeretik. A varázslatos illat mindjárt előcsalogatja Álommanót. Psszzt! Lehet, hogy már figyel is minket! – mondta Anya, miközben megpuszilta kisfiát és elővette a hajszárítót. Anya a hajszárítóval szétfújta a varázsillatot a szobában, hogy könnyebben idetaláljon Álommanó. Közben Poci haja is megszáradt. A kisfiú csöndben, a takaró alá bújva várta a manót, aki hamarosan meg is érkezett.

